

Arrest

nr. 229 812 van 5 december 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 15 december 2005 toe op het Belgische grondgebied en diende op 16 december 2005 een asielaanvraag in.

1.2. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken trof op 3 januari 2006 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26*bis*). Na dringend beroep trof de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 9 februari 2006 een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf met een niet-terugleidingsclausule.

1.3. Verzoeker diende op 23 november 2006 een tweede asielaanvraag in.

1.4. De commissaris-generaal trof op 5 maart 2007 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) richtte op 14 augustus 2018 een vraag tot intrekking van het statuut van subsidiaire bescherming aan de commissaris-generaal.

1.6. Na heronderzoek trof de commissaris-generaal op 21 februari 2019 een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 22 februari 2019 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraaks staatsburger van Koerdische origine afkomstig uit Mosul, in Centraal-Irak, te zijn. U ontvluchtte Irak in 2005 omdat u en uw familie door terroristen bedreigd werden vanwege de tewerkstelling van uw vader als tolk voor het Amerikaanse leger. Omwille van deze problemen vroeg u op 15 december 2005 asiel bij de Belgische autoriteiten. Deze asielaanvraag werd echter afgewezen vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. De Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde uw eerste asielaanvraag onontvankelijk op 3 januari 2006. Deze beslissing werd op 9 februari 2006 in dringend beroep bevestigd door het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en Staatlozen.

U werd op 21/04/2006 definitief veroordeeld door de correctionele rechtbank te Mechelen tot een gevangenisstraf van 12 maanden met uitstel 3 jaren voor de helft voor diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels; en poging tot diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

In april of mei 2006 reisde u naar Groot-Brittannië in de hoop daar internationale bescherming te verkrijgen. Op 22 oktober 2006 werd u echter teruggestuurd naar België, dat overeenkomstig de Dublin-Verordening verantwoordelijk was voor de behandeling van uw asielaanvraag. Op 23 november 2006 diende u bijgevolg een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U had ondertussen van uw oom vernomen dat uw moeder, broer en 2 zussen in Irak omgekomen waren bij een explosie in jullie huis. Deze problemen werden door het CGVS eveneens ongeloofwaardig bevonden, maar omwille van uw herkomst uit Centraal-Irak werd u op 5/03/2007 wel de subsidiaire beschermingsstatus toegekend, aangezien er in Centraal-Irak op dat moment sprake was van een binnenlands gewapend conflict en u niet over een intern vluchtalternatief beschikte.

U werd op 31/01/2018 veroordeeld door de correctionele rechtbank te Antwerpen tot een gevangenisstraf van 40 maanden voor mensensmokkel met verzwarende omstandigheden; daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging; vereniging van misdadigers om misdaden te plegen waarop een andere straf dan de levenslange opsluiting of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn gesteld is. U tekende verzet aan tegen dit vonnis.

Op 16 augustus 2018 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Op 8/01/2019 werd u door de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen bij verzet veroordeeld tot een gevangenisstraf van 40 maanden met uitstel gedurende 5 jaar voor een deel van de straf, zijnde 20 maanden, voor mensensmokkel met verzwarende omstandigheden; daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging; vereniging van misdadigers om misdaden te plegen waarop een andere straf dan de levenslange opsluiting of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn gesteld is.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op 5/03/2007 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door de vaststelling dat u afkomstig bent uit Mosul, Centraal-Irak.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die op grond van artikel 55/4 §§1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn.

Artikel 55/4, § 1 c) stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald een vonnis bij verstek van de correctionele rechtbank te Antwerpen van 31/01/2018 waartegen u verzet aantekende, wat leidde tot het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen van 8/01/2019.

Uit het vonnis bij verzet van 8/01/2019 blijkt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 40 maanden met uitstel gedurende 5 jaar voor een deel van de straf, zijnde 20 maanden, voor mensensmokkel met verzwarende omstandigheden; daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging; vereniging van misdadigers om misdaden te plegen waarop een andere straf dan de levenslange opsluiting of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn gesteld is.

Uit de motivering en de strafmaat van het vonnis van 8/01/2019 blijkt dat het ernstige feiten betreffen. De mensensmokkel waar u zich schuldig aan maakte werd gepleegd met verzwarende omstandigheden, namelijk een daad van deelneming aan een vereniging, de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de slachtoffers zich bevonden, en de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van een minderjarige. De rechtbank oordeelde dat de feiten ernstig waren en stelde: "Beklaagden streefden louter snel winstbejag na. Door mensen te smokkelen ondermijnden zij tevens de openbare orde en bemoeilijkten zij de overheidscontrole op de mensen die zich op haar grondgebied bevinden. De handelingen van verzetdoende partij wijzen op een verminderd normbesef. De radeloosheid van economische en/of politieke vluchtelingen wordt uitgebuit om criminele winsten te boeken. Hierbij werd de vluchtelingen een vals perspectief geboden en werd de onwettige situatie van het verblijf van illegalen in de Europese Unie in de hand gewerkt. Deze situatie leidt tot schrijnende situaties en een grote maatschappelijke last omwille van de aanwezigheid van mensen zonder een legaal verblijfsstatuut." De rechtbank voegde nog toe niet in te gaan op het verzoek om een werkstraf op te leggen "daar dit verzetdoende partij onvoldoende bewust zou maken van de ernst van de feiten en dit een onvoldoende signaal zou zijn dat dergelijke feiten niet getolereerd worden."

Bijgevolg kan niet getwijfeld worden dat er ernstige redenen voorhanden zijn die de uitsluiting omwille van het plegen van een ernstig misdrijf verantwoorden. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 § 2 ingetrokken.

U werd op 9 november 2018 gehoord door het CGVS waarbij u de gelegenheid kreeg argumenten aan te brengen tot behoud van uw status. De redenen die u aanbracht kunnen een behoud van uw status niet rechtvaardigen.

Vooreerst argumenteerde u dat uw eerste veroordeling het gevolg was van het feit dat u tijdens uw verblijf in het opvangcentrum omging met foute mensen en jullie slechts 1 keer ingebroken hebben in een winkel. Voor de rest hebben jullie geen mensen geslagen of mishandeld en tijdens deze feiten is er niemand gewond geraakt. U erkent dat u een fout heeft gemaakt, maar heeft daarna geprobeerd uw leven in België op de juiste manier op te bouwen. Zo heeft u in 2009 geld opgenomen bij de bank en heeft u dat op regelmatige tijdstippen terugbetaald. U heeft werk gevonden in België en heeft tot 2016 op regelmatige basis gewerkt (CGVS, p. 10). Voorts wierp u op dat er in België heel veel rare zaken met u zijn gebeurd. Zo zou uw rijbewijs in 2010 zijn ingetrokken zonder dat u een overtreding had begaan en moest u omwille hiervan uw examen opnieuw afleggen. U heeft uw rijexamen ondertussen 2 keer afgelegd, maar slaagde niet. Daarenboven werd uw identiteitskaart door de gemeente ingetrokken toen u een naturalisatieaanvraag indiende nadat u in 2013 vast werk had. Bij de gemeentediensten vertelde men u dat u nog geen 6 maanden onafgebroken in België verbleef, wat helemaal niet klopte. U heeft immers uw belastingen betaald aan de overheid en heeft steeds geprobeerd op de juiste manier actief te zijn en uw leven hier op te bouwen (CGVS, p. 10-11). Tot slot voerde u aan dat u momenteel bezig bent met de zaken die tegen u gestart zijn en u ook vader bent van 2 kinderen voor wie u moet zorgen (CGVS, p. 11). Over uw laatste veroordeling d.d. 31/1/2018 verklaarde u tot slot dat de straf die u werd opgelegd, meer bepaald een gevangenisstraf van 40 maanden en een boete van 64 000 Euro, te zwaar is voor de daden die u heeft gesteld (CGVS, p. 3 en 11). U heeft tijdens ontmoetingen met vrienden misschien onder invloed van alcohol dingen verteld over smokkel of iets anders of wegens behoefte aan geld contact genomen met een paar personen en hen geholpen. Maar u deed dat enkel om hier te kunnen blijven wonen en in uw onderhoud te voorzien (CGVS, p. 11). U was niet voorzichtig genoeg tijdens ontmoetingen met vrienden en onder invloed van alcohol. Misschien heeft u wegens geldgebrek wat daden gedaan, maar deze daden waren niet zodanig groot. Als u alert en bewust was geweest van uw woorden, had u zoiets

niet zomaar gezegd (CGVS, p. 4). Tot slot voerde u nog aan dat u niet kan ontkennen dat u fouten heeft gemaakt, maar die allemaal achter de rug zijn. U heeft ook van uw fouten geleerd en gaat ze sowieso niet opnieuw maken. Diefstal of smokkelactiviteiten, dat is niet meer van toepassing op u. U bent vader van 2 kinderen en moet voor uw kinderen en hun toekomst zorgen (CGVS, p. 12).

Deze argumenten volstaan niet om het behoud van uw status te rechtvaardigen. Vooreerst moet erop gewezen worden dat u uw beweringen met geen enkel tastbaar bewijs kon staven. Zo legde u geen enkel document neer dat aantoonde dat zowel uw rijbewijs als uw identiteitskaart ten onrechte zou zijn ingehouden, zoals u beweert. Dit zijn dan ook slechts blote beweringen. Uit het vonnis bij verzet d.d. 8/1/2019 blijkt trouwens dat u op dat moment reeds 12 keer veroordeeld was door de politierechtbank (vonnis d.d. 8/1/2019, p. 9), wat ernstige twijfels plaatst bij uw verklaringen als zou uw rijbewijs zijn ingetrokken zonder dat u een overtreding had begaan. Daarenboven maakte u niet aannemelijk dat u daadwerkelijk uit uw fouten hebt geleerd. U stelde in dit verband dat u momenteel 2 kinderen heeft en u voor uw kinderen en hun toekomst moet zorgen en u daarom dezelfde fouten niet opnieuw zal maken. Er moet echter benadrukt worden dat uit uw verklaringen blijkt dat uw dochter geboren werd op 13 januari 2011. De feiten waarvoor u veroordeeld werd door middel van het vonnis d.d. 8/1/2019 vonden plaats tussen respectievelijk 22 juni 2015 en 30 juni 2016 en 23 juni 2015 en 3 september 2016 (vonnis d.d. 8/1/2019, p. 3-4). Zodoende had u op het moment van de feiten waarvoor u veroordeeld werd al een dochter voor wie u moest zorgen. Dit weerhield u er echter niet van ernstige strafbare feiten te plegen. Het blijft dan ook de vraag hoe het feit dat u ondertussen ook een zoon heeft een dermate ingrijpende verandering zou zijn dat u plots alle strafbare activiteiten zou hebben afgezworen en in de toekomst geen strafbare feiten meer zal plegen. Op basis van uw overige verklaringen kan hier trouwens niet vanuit gegaan worden. Vooral uw minimalisatie van de door u gepleegde feiten roept ernstige vragen op over uw schuldbesef en uw verklaringen als zou u geleerd hebben uit uw fouten. U meent namelijk dat de strafmaat niet in verhouding is met de door u gepleegde feiten, die volgens u niet zodanig groot waren (CGVS, p. 3, 4). De rechtbank heeft de door u gepleegde feiten echter als ernstig bestempeld en er is zelfs sprake van verzwarende omstandigheden, onder meer het feit dat het misdrijf gepleegd werd ten opzichte van minderjarigen en u misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de slachtoffers zich bevonden (vonnis d.d. 8/1/2019, p. 3-4). Uw verklaring dat u niet voorzichtig genoeg geweest bent tijdens ontmoetingen met vrienden en u onder invloed was van alcohol (CGVS, p. 4) wijst bovendien veeleer op spijt dat u niet voorzichtiger bent geweest en daardoor gepakt bent, dan wel op spijt voor de strafbare feiten zelf die u heeft gepleegd. U stelde immers uitdrukkelijk dat als u alert was geweest en bewust van uw woorden, u zoiets niet zomaar had gezegd (CGVS, p. 4). Daarenboven zou u naar eigen zeggen gehandeld hebben uit geldgebrek (CGVS, p. 4). Ook deze verklaring overtuigt niet, aangezien u aangaf dat u tot 2016 regelmatig gewerkt heeft (CGVS, p. 10) en de feiten waarvoor u veroordeeld werd, teruggaan tot juni 2015. Geldgebrek is bovendien geen aanvaardbare verschoningsgrond voor het plegen van dergelijke zwaarwichtige feiten, te meer gelet op het feit dat u destijds in 2006 reeds veroordeeld werd voor diefstal en poging tot diefstal en er redelijkerwijze vanuit gegaan kon worden dat u hieruit uw lessen zou hebben getrokken. Daarenboven maakte u, die destijds zelf als politiek vluchteling naar België bent gekomen, misbruik van de radeloosheid van politieke en/of economische vluchtelingen, zoals ook in het betreffende vonnis te lezen staat.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat het CGVS u ondanks uw veroordeling in 2006 toch de subsidiaire beschermingsstatus toekende in 2007. Uw advocate argumenteerde in dit verband dat omdat het CGVS destijds niet gevallen is over uw eerste veroordeling, en meer specifiek over de feiten in kwestie, deze veroordeling vandaag ook geen issue mag zijn (CGVS, p. 15). Er moet echter op gewezen worden dat niet de veroordeling uit 2006 op zich, maar het feit dat u ondertussen opnieuw veroordeeld bent voor ernstige feiten in deze van belang is. Het feit dat u zich opnieuw schuldig hebt gemaakt aan strafbare feiten, die als ernstig werden gekwalificeerd en ditmaal tevens met verzwarende omstandigheden, wijst er immers op dat u, in tegenstelling tot wat u beweert, niet geleerd heeft uit uw fouten.

Verder wierp uw advocate op dat u op 31/1/2018 bij verstek veroordeeld werd, waardoor u zich niet kon verdedigen (CGVS, p. 15). Uw advocate voerde tevens aan dat het vonnis d.d. 31/1/2018 nog niet in kracht van gewijsde was gegaan aangezien beroep werd aangetekend tegen dit vonnis (CGVS, p. 15) en dit beroep op 27/11/2018 zou voorkomen bij de rechtbank in Antwerpen (CGVS, p. 4 en 15). Zij erop gewezen dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat er geen beroep, maar wel verzet tegen dit vonnis werd aangetekend. Op 8 januari 2019 werd het vonnis bij verzet uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen. Krachtens dit vonnis werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 40 maanden met uitstel gedurende 5 jaar voor een deel van de straf, zijnde 20 maanden, voor mensensmokkel met verzwarende omstandigheden; daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging; vereniging van misdadigers om misdaden te plegen waarop een andere straf dan de levenslange opsluiting of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn gesteld is. Gezien uw verzet

ontvankelijk werd verklaard en de rechtbank overging tot een nieuw vonnis, bevond u zich in de mogelijkheid om u te verdedigen, zodat aangenomen kan worden dat uw rechten ter zake gerespecteerd werden.

In dit verband haalde uw advocate ook aan dat mensen tegenwoordig snel beschuldigd worden van mensenhandel wanneer ze iemand helpen door deze persoon een paar dagen onderdak te bieden of te vervoeren van punt a naar punt b. Tegenwoordig is men vaak een mensenhandelaar ook al doet men dingen echt met goede bedoelingen om mensen, mogelijks landgenoten, te helpen, aldus uw advocate (CGVS, p. 15-16). In uw geval gaat deze argumentatie echter niet op, gelet op de vaststellingen waarop uw veroordeling gebaseerd is, die terug te vinden zijn in het vonnis d.d. 8/1/2019. Uit dit vonnis blijkt onder meer dat u daadwerkelijke afspraken heeft gemaakt met een zekere Y. over de aankoop van meerdere wagens met 7 zitplaatsen en getinte ruiten en u met uw moeder gesprekken heeft gevoerd over het veranderen van uw naam en valse papieren (vonnis d.d. 8/1/2019, p. 7-8). Dergelijke vaststellingen wijzen geenszins op louter goedbedoelde pogingen om mensen te helpen, maar getuigen, zoals de rechtbank ook oordeelde, van een streven naar snel winstbejag.

Daarnaast argumenteerde uw advocate dat een intrekking van uw status een schending van artikel 8 EVRM, dat het gezinsleven vooropstelt en waarborgt, zou inhouden aangezien u in België een vrouw en 2 kinderen heeft (CGVS, p. 16). Er moet echter benadrukt worden dat deze beslissing er niet toe strekt uw gezinsleven te verhinderen of te bemoeilijken. De betreffende beslissing houdt enkel in dat uw subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken, maar houdt geen absoluut verbod in om het Belgische grondgebied binnen te komen en er te verblijven, noch heeft deze beslissing tot gevolg dat u definitief van uw partner wordt gescheiden. U noch uw advocate maakt de schending van artikel 8 van het EVRM trouwens in concreto aannemelijk. Volledigheidshalve kan er nog op gewezen worden dat de Vreemdelingenwet trouwens voorziet in een procedure voor het verkrijgen van machtiging tot verblijf op basis van gezinshereniging en u zich hiervoor dient te richten tot de geëigende procedure.

Tot slot stelde uw advocate nog dat u, indien uw veroordeling in beroep bevestigd zou worden, menselijk gezien al voldoende gestraft bent door de zware gevangenisstraf en boete die u boven het hoofd hangen (CGVS, p. 16). Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, moet benadrukt worden dat de stelling dat u door uw veroordeling al zwaar genoeg gestraft zou zijn geen afbreuk doet aan de vaststelling dat u veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf. Daarenboven betreft onderhavige beslissing geen strafsanctie, maar een administratieve beslissing die volledig los staat van de strafvervolgning. Van een dubbele bestraffing is bijgevolg geen sprake.

De overige door u neergelegde documenten vermogen evenmin bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Het de afsprakenbladen van de VDAB tonen slechts aan dat u sinds augustus 2018 afspraken had met de VDAB om u te begeleiden in uw zoektocht naar werk, wat gelet op de hierboven gedane vaststellingen geenszins voldoende is om aan te tonen dat u wel degelijk uit uw fouten hebt geleerd, te meer omdat u verklaarde al sinds september 2017 terug in België te zijn en dit attest slechts bewijst dat u vanaf augustus 2018, en dus verschillende maanden na uw veroordeling, naar werk zocht. Uit het attest van ontseining blijkt slechts dat u verhoord werd door de politie PZ Zennevallei en u door hun diensten ontseind zou worden, wat hier niet betwist wordt. Het attest schuldbemiddelaar toont aan dat u sinds 20 juni 2018 in schuldbemiddeling bent. De kopie van het attest van collectieve schuldenregeling biedt slechts een overzicht van uw schuldeisers en het bedrag dat u hen verschuldigd bent. De brief van advocaat mr. Prêtre heeft eveneens betrekking op uw schuldbemiddeling. Het feit dat u actueel in schuldbemiddeling bent, verandert echter niets aan bovenstaande de vaststellingen aangaande uw schuldbesef en voornemens om uw leven te beteren.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4, § 1 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar uw land van herkomst Irak. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar uw land van herkomst Irak. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een eerste 'middel' stelt verzoeker dat de beslissing werd genomen buiten de termijn die bepaald is in artikel 49/2, §4, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoeker stelt dat de verwerende partij haar beslissing heeft genomen buiten de termijn van 60 werkdagen zodat zij niet langer de bevoegdheid had om deze beslissing te nemen.

In een tweede 'middel' betoogt verzoeker dat hem niet kan worden aangewreven dat hij een ernstig misdrijf zou hebben begaan, zoals bedoeld in "artikel 44/4, §1, c)" (sic) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar de voorbereidende werken bij de invoering van artikel 55/4 van de vreemdelingenwet en de interpretatie van het begrip 'ernstig misdrijf' in de UNHCR Proceduregids en naar het advies van de Raad van State van 16 maart 2015 naar aanleiding van de wijziging door de wet van 10 augustus 2015. De aard van het misdrijf, de straf, de schade en de procedureregels die toegepast werden om het misdrijf te vervolgen, zijn volgens verzoeker criteria om de ernst van het misdrijf te beoordelen. In dit verband verwijst verzoeker naar een document van EASO over de uitsluitingsregels in de richtlijn 2011/95/EU en de rechtspraak van het Hof van Justitie en de Raad van State betreffende de individuele verantwoordelijkheid van de misdrijfpleger.

Verzoeker stelt dat hij bepaalde fouten heeft begaan die krachtens de wet bestraft kunnen worden met een gevangenisstraf van meerdere jaren. Verzoeker merkt op dat hij werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 40 maanden waarvan de helft met uitstel en dat er geen onmiddellijke aanhouding werd bevolen. Volgens verzoeker toont het gegeven dat hij tot 'amper' 20 maanden effectieve gevangenisstraf werd veroordeeld en het feit dat hij niet onmiddellijk werd aangehouden aan dat de feiten niet zo ernstig zijn als de verwerende partij tracht voor te houden. Naar het oordeel van verzoeker is de intrekking na ruim 12 jaar verblijf op het Belgische grondgebied niet gerechtvaardigd en disproportioneel.

2.2. Beoordeling

2.2.1. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 55/5/1, §2, 1°, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

"§ 2.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn;

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt."

2.2.2. De commissaris-generaal wijst in zijn beslissing op de veroordeling van verzoeker op 8 januari 2019 wegens mensensmokkel met verzwarende omstandigheden en deelname aan een criminele organisatie. Hierbij verwijst hij naar de motivering en de strafmaat in het vonnis en besluit dat er ernstige redenen voorhanden zijn die de uitsluiting omwille van het plegen van een ernstig misdrijf verantwoorden waardoor de subsidiaire bescherming die destijds aan verzoeker werd toegekend op grond van artikel 55/5/1 §2, 1°, van de vreemdelingenwet wordt ingetrokken.

2.2.3. In zijn eerste middelonderdeel houdt verzoeker voor dat de termijn uit artikel 49/2, §4, vierde lid, van de vreemdelingenwet werd overschreden, waardoor de commissaris-generaal niet langer bevoegd zou zijn om de intrekkingbeslissing te nemen.

2.2.3.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 49/2, §4, tweede lid *juncto* artikel 49/2, §4, vierde lid, van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"De minister of zijn gemachtigde kan te allen tijde aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vragen de subsidiaire beschermingsstatus die aan de vreemdeling werd toegekend, in te trekken overeenkomstig artikel 55/5/1, § 2, 1°.

(...)

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt in geval van toepassing van het eerste of het tweede lid binnen een termijn van zestig werkdagen een beslissing tot intrekking of opheffing

van de subsidiaire beschermingsstatus of informeert de betrokkene en de minister of zijn gemachtigde dat niet wordt overgegaan tot de intrekking of opheffing van dit statuut.”

2.2.3.2. Uit het administratief dossier blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris op 14 augustus 2018 een vraag tot intrekking van het statuut van de subsidiaire bescherming richtte aan de commissaris-generaal *“op basis van artikel 49/2, §4, eerste lid, tweede zin, en artikel 55/5/1, §2, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”*. De commissaris-generaal trof zijn intrekkingbeslissing op 21 februari 2019, dus ruim later dan 60 werkdagen na de schriftelijke vraag van 14 augustus 2018.

2.2.3.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de termijn van 60 werkdagen uit artikel 49/2, §4, vierde lid, van de vreemdelingenwet een termijn van orde is. Om te bepalen of een termijn een vervaltermijn of een termijn van orde is, moet worden gelet op de expliciete of impliciete wil van de normsteller. Deze wil kan blijken uit het doel en de formulering van de termijnstelling. Indien er geen aanduidingen zijn over de wil van de normsteller en, zoals te dezen het geval is, aan het verstrijken van de termijn geen gevolgen zijn verbonden, is de termijn te beschouwen als een termijn van orde (RvS 20 oktober 2011, nr. 215.848). Geen enkele wetsbepaling of beginsel schrijft voor dat de overschrijding van de termijn tot gevolg heeft dat de commissaris-generaal zijn bevoegdheid, zoals omschreven in artikel 55/5/1, §2, 1°, van de vreemdelingenwet, zou verliezen, zoals verzoeker ten onrechte voorhoudt. De overschrijding van de termijn van 60 werkdagen heeft geen rechtsgevolgen. In de memorie van toelichting bij de wet van 10 augustus 2015, waarbij *supra* vermelde bepaling werd ingevoerd, wordt overigens uitdrukkelijk benadrukt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zonder beperking in de tijd, op eigen initiatief, kan overgaan tot de intrekking van eender welk status van internationale bescherming, en dit voor welk wettelijk motief dan ook (zie MvT bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, *Parl. St.* Kamer 2014-2015, Doc. 54 1197/001, p. 12). Daarenboven dringt zich de vaststelling op dat verzoeker geen belang kan doen gelden bij deze kritiek aangezien het overschrijden van de termijn van 60 werkdagen, tot gevolg heeft dat hij langer van zijn naderhand ingetrokken internationale beschermingsstatus kon genieten.

2.2.3.4. De aangevoerde schending van artikel 49/2, §4, vierde lid, van de vreemdelingenwet kan geen aanleiding geven tot een hervorming of een vernietiging van de bestreden beslissing.

2.2.4. De notie *“ernstig misdrijf”* uit artikel 55/4, §1, c), van de vreemdelingenwet gaat niet vergezeld van enige definitie ervan.

2.2.4.1. Betreffende de interpretatie van deze notie kan worden verwezen naar de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 waarbij artikel 55/4 van de vreemdelingenwet werd ingevoerd: *“voor de invulling van het begrip ‘ernstig misdrijf’ mutatis mutandis verwezen [...] naar de punten 155 tot 158 van de ‘Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut de réfugiés’, uitgegeven door de UNHCR (Genève, 1979, herwerkt in januari 1992, niet beschikbaar in het Nederlands)”* (MvT bij het tot wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 51-2478/001, 109).

Punt 155 van de UNHCR Proceduregids bepaalt op zijn beurt dat: *“Il est difficile de définir ce qui constitue un crime «grave» de droit commun aux fins de la clause d'exclusion à l'examen, d'autant que le mot «crime» revêt des acceptions différentes selon les systèmes juridiques. Dans certains pays, le mot «crime» ne vise que les délits d'un caractère grave; dans d'autres pays, il peut désigner toute une catégorie d'infractions allant du simple larcin jusqu'au meurtre. Dans le présent contexte, cependant, un crime «grave» doit être un meurtre ou une autre infraction que la loi punit d'une peine très grave. Des infractions mineures pour lesquelles sont prévues des peines modérées ne sont pas des causes d'exclusion en vertu de la section F b) de l'article premier, même si elles sont techniquement qualifiées de «crimes» dans le droit pénal du pays considéré.”*: *“155. Het is moeilijk een definitie te geven van wat in het licht van de voorliggende uitsluitingsclausule een ‘ernstig’, niet-politiek misdrijf vormt, te meer daar het woord ‘misdrijf’ verschillende betekenissen heeft naargelang van het rechtstelsel. In sommige staten slaat het woord ‘misdrijf’ alleen op zware strafbare feiten; in andere staten wordt daarmee verwezen naar een hele categorie strafbare feiten, gaande van een gewone kruimeldiefstal tot doodslag. In de huidige context wordt onder een ‘ernstig misdrijf’ evenwel alleen verstaan doodslag of een ander feit waarop*

krachtens de wet een zeer zware straf staat. Lichtere strafbare feiten waarop geen zware straffen staan, zijn geen uitsluitingsclausules krachtens afdeling F b) van artikel 1, zelfs indien ze in het strafrecht van de staat in kwestie als "misdrijf" worden bestempeld." (vrije vertaling zoals aangehaald Adv. RvS nr. 57.124/4 van 16 maart 2015 bij de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, *Parl.St. Kamer*, 2014-2015, nr. 54-1197/001, p. 53-54).

Verschuillende criteria kunnen worden gebruikt bij de beoordeling van de ernst van een misdrijf (zie EASO "*Practical Guide: Exclusion*", january 2017, p. 26), waaronder:

- de aard van de daad: dit houdt de beoordeling in van de mate van geweld, de *modus operandi*, het gebruik van een dodelijk wapen, etc.;
- de werkelijke schade: hier is het noodzakelijk om de daadwerkelijke schade te beoordelen die kan worden toegebracht of op de persoon of het slachtoffer, of op de eigendom;
- de aard van de voorziene straf: een verwijzing naar de maximumstraf kan worden gemaakt die kan worden opgelegd of de lengte van de opgelegde straf bij een veroordeling;
- de toegepaste procedureregels om het misdrijf te vervolgen: dit criterium vereist een overweging van de procedurele normen die van toepassing zijn, bijvoorbeeld of het misdrijf wordt beschouwd als een overtreding of een misdaad;
- de vraag of de meeste rechtbanken dit als een ernstig misdrijf zouden beschouwen.

Elk van deze factoren, op zich of in combinatie, kan leiden tot de conclusie dat het misdrijf wordt gekwalificeerd als "*ernstig*" (zie EASO, "*Exclusion: Articles 12 and 17 Qualification Directive (2011/95/EU) A Judicial Analysis*", January 2016, p. 24, 37).

In het kader van een beoordeling van de ernst van de gestelde daden en van de individuele verantwoordelijkheid van de betrokkene wordt rekening gehouden met alle omstandigheden die deze daden en de situatie van deze persoon kenmerken, zodat geen afzonderlijke evenredigheids- of proportionaliteitstoetsing moet worden gemaakt door de commissaris-generaal wanneer hij tot de conclusie komt dat artikel 55/4, § 1, c), van de vreemdelingenwet van toepassing is (*mutatis mutandis* HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, *B. en D.*, § 109).

De individuele verantwoordelijkheid voor een ernstig misdrijf moet blijken en deze vloeit in het algemeen voort uit het feit dat de betrokkene bewust het misdrijf heeft gepleegd of er op substantiële wijze aan heeft bijgedragen. Het is niet vereist dat hij het misdrijf fysiek heeft gepleegd, het aanzetten tot de medepllichtigheid of de deelname aan een gemeenschappelijk criminele onderneming kunnen volstaan (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824).

2.2.4.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker na verzet tegen een eerder verstekvonnis op 8 januari 2019 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen wegens mensensmokkel met verzwarende omstandigheden en deelname aan een criminele organisatie tot een gevangenisstraf van 40 maanden waarvan 20 maanden met uitstel gedurende een termijn van 5 jaar en een geldboete van 60.000 EUR, waarvan 45.000 EUR met uitstel gedurende een termijn van 3 jaar. Tevens blijkt dat verzoeker reeds op 21 april 2006 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Mechelen wegens diefstal met braak tot een gevangenisstraf van 12 maanden, waarvan de helft met uitstel gedurende 3 jaar (AD, stuk 17, Landeninformatie, vonnis corr. rb. Mechelen *d.d.* 21/4/2006; vonnis rb 1^e aanleg Antwerpen *d.d.* 8/1/2019).

Verzoeker werd op 11 oktober 2018 in overeenstemming met artikel 57/6/7, §2, van de vreemdelingenwet opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal in het kader van de nieuwe elementen waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van zijn subsidiaire beschermingsstatus te heroverwegen. Verzoeker kreeg dus de gelegenheid om zijn standpunt kenbaar te maken (AD, stuk 4A, notities van het persoonlijk onderhoud, 9 november 2018).

2.2.4.3. In de bestreden beslissing wordt over het ernstig karakter van de door verzoeker gepleegde misdrijven het volgende gesteld:

"(...) Uit de motivering en de strafmaat van het vonnis van 8/01/2019 blijkt dat het ernstige feiten betreffen. De mensensmokkel waar u zich schuldig aan maakte werd gepleegd met verzwarende omstandigheden, namelijk een daad van deelneming aan een vereniging, de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd

door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de slachtoffers zich bevonden, en de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van een minderjarige. De rechtbank oordeelde dat de feiten ernstig waren en stelde: "Beklaagden streefden louter snel winstbejag na. Door mensen te smokkelen ondermijnden zij tevens de openbare orde en bemoeilijkten zij de overheidscontrole op de mensen die zich op haar grondgebied bevinden. De handelingen van verzetdoende partij wijzen op een verminderd normbesef. De radeloosheid van economische en/of politieke vluchtelingen wordt uitgebuit om criminele winsten te boeken. Hierbij werd de vluchtelingen een vals perspectief geboden en werd de onwettige situatie van het verblijf van illegalen in de Europese Unie in de hand gewerkt. Deze situatie leidt tot schrijnende situaties en een grote maatschappelijke last omwille van de aanwezigheid van mensen zonder een legaal verblijfsstatuut." De rechtbank voegde nog toe niet in te gaan op het verzoek om een werkstraf op te leggen "daar dit verzetdoende partij onvoldoende bewust zou maken van de ernst van de feiten en dit een onvoldoende signaal zou zijn dat dergelijke feiten niet getolereerd worden."

Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat de strafrechter vaststelde dat "(d)e vereniging (...) semi-professioneel te werk (ging), hanteerde codetaal en roepnamen, voorzag zich van huurvoertuigen of voertuigen die slechts enkele keren gebruikt zouden worden om de identificatie te bemoeilijken en minder zichtbaar te zijn voor de politiediensten." (AD, stuk 17, Landeninformatie, vonnis rb 1^e aanleg Antwerpen d.d. 8/1/2019).

2.2.4.4. De Raad stelt op basis van de beschikbare gegevens vast dat wel degelijk rekening werd gehouden met de in het middel aangereikte criteria om het ernstig karakter van het misdrijf te beoordelen. Verzoeker kan niet worden gevolgd dat uit het gegeven dat hij tot 'amper' 20 maanden effectieve gevangenisstraf werd veroordeeld en uit het feit dat hij niet onmiddellijk werd aangehouden, zou blijken dat de feiten niet zo ernstig zijn. Zoals hierboven aangestipt, werd aan verzoeker de gunst van een werkstraf als alternatieve bestraffing geweigerd omdat dit hem onvoldoende bewust zou maken van de ernst van de feiten. Verzoeker grijpt elke gelegenheid aan om de feiten te minimaliseren. Tijdens zijn gehoor stelde verzoeker: "(...) Ik was niet voorzichtig genoeg tijdens ontmoetingen met vrienden en onder invloed van alcohol. Mss wegens geldgebrek heb ik wat daden gedaan, maar niet zodanig groot (...)" (AD, stuk 4A, notities van het persoonlijk onderhoud, 9 november 2018, p. 4). Ook nu probeert verzoeker zijn veroordeling met uitstel aan te grijpen in een poging om het ernstig karakter van de feiten te matigen en te stellen dat een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus na ruim 12 jaar verblijf op het Belgische grondgebied niet gerechtvaardigd en disproportioneel zou zijn.

De Raad wijst er evenwel op dat niet alleen de opgelegde straf, maar ook de aard van de gepleegde feiten (semiprofessioneel georganiseerde mensensmokkel met verzwarende omstandigheden, onder meer ten aanzien van minderjarigen) en de maatschappelijke schade die met deze vorm van criminaliteit gepaard gaat, mede in rekening dienen te worden genomen. Het door verzoeker gepleegde misdrijf kan worden gekwalificeerd als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c), van de vreemdelingenwet.

2.2.4.5. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze in de bestreden beslissing van oordeel is dat er ernstige redenen voorhanden zijn die de uitsluiting omwille van het plegen van een ernstig misdrijf verantwoorden. Verzoekers handelingen staan haaks op de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming. De redenen die verzoeker ter gelegenheid van zijn persoonlijk onderhoud op 9 november 2018 heeft aangebracht, kunnen het behoud van zijn status niet rechtvaardigen. In zijn middel levert verzoeker overigens geen kritiek op de overwegingen van de commissaris-generaal op dit punt.

2.2.4.6. Er werd geen schending van artikel 55/4, §1, c), van de vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt.

Beide middelen zijn ongegrond.

De Raad bevestigt de intrekking van de status van subsidiaire bescherming.

Terloops wijst de Raad evenwel op de clausule uit de bestreden beslissing waarbij de aandacht van de (gemachtigde van de) Minister wordt gevestigd op de onverenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf december tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN